

Reč života - mart 2017.

„...pomirite se s Bogom!“ (2 Kor 5, 20)

Na mnogim delovima naše planete vode se krvavi ratovi. Čine se beskonačnima, a zahvataju porodice, plemena i narode. Dvadesetogodišnja Glorija pripoveda: „Javili su nam da je jedno selo zapaljeno i mnogi su ostali bez svega što su imali. Sa svojim prijateljima počela sam da skupljam stvari koje bi mogle da im koriste: madrace, odeću, hranu. Krenuli smo ka njima i posle osam sati putovanja susreli smo ljude pune očaja. Slušali smo njihove priče, brisali im suze, grlili ih i tešili. Jedna porodica nam je poverila: 'Naša devojčica nalazila se u kući koju su zapalili. Osećali smo da i mi umiremo s njom. Sada u vašoj ljubavi pronalazimo snagu da oprostimo ljudima koji su to prouzrokovali.'“

I apostol Pavle doživeo je snažno iskustvo. Upravo on, progonilac hrišćana,[\[1\]](#) na svom putu je potpuno neočekivano susreo besplatnu Božju ljubav, a Bog ga je potom poslao kao glasnika pomirenja u Njegovo ime.[\[2\]](#)

Tako je postao gorljivi i verodostojni svedok tajne umrlog i uskrslg Isusa, koji je pomirio svet sa sobom da bi svi mogli da spoznaju i dožive život zajedništva sa Njim i sa braćom.[\[3\]](#) Po Pavlu je jevandeoska poruka stigla čak i do pagana i očarala ih, njih koji su smatrani najudaljenijima od spasenja: *pomirite se s Bogom!*

I mi možemo da dozvolimo da Božje milosrđe – preterana ljubav! – ozdravi naše srce i konačno nas učini slobodnim da to blago podelimo sa drugima, uprkos pogreškama koje nas obeshrabruju ili lažnoj sigurnosti koja nas zavarava da nam je ono nepotrebno. Tako ćemo dati svoj doprinos planu mira koji Bog ima za čitavo čovečanstvo i za sve stvoreno, a koji nadilazi istorijske protivurečnosti, kako to predlaže Kjara Lubik u jednom svom zapisu:

„Na krstu, u smrti svoga Sina, Bog nam je pružio najveći dokaz svoje ljubavi. Po krstu Hristovom On nas je pomirio sa sobom. Ta temeljna istina naše vere danas doživljava svu svoju aktuelnost.

Čitavo čovečanstvo očekuje ovo otkrovenje: Bog je svojom ljubavlju blizak svima i gorljivo voli svakoga. Našem svetu je potrebna ta objava, ali možemo da je širimo ako je najpre nagoveštavamo samima sebi, tako da se osetimo okruženim tom ljubavlju, pa i onda kada nas sve navodi da mislimo suprotno. (...) Svekoliko naše ponašanje moralo bi da potvrđuje istinu koju nosimo. Isus je jasno rekao da pre nego što prinesemo dar na žrtvenik moramo da se pomirimo s našim bratom ili sestrom ako oni imaju nešto protiv nas.[\[4\]](#) Volimo jedni druge kako je On nas voleo, bez zatvaranja i predrasuda, otvoreni da uočimo i cenimo pozitivne vrednosti našeg bližnjeg, spremni da damo život jedni za druge. To je Isusova zapovest u najvišem smislu, znak raspoznavanja hrišćana koji vredi još i danas kao i u vreme prvih Hristovih sledbenika. Živeti ovu rečenicu znači postati mirotvorac.“[\[5\]](#)

Živeći tako obogatićemo svoje dane gestovima prijateljstva i pomirenja u našoj porodici i među porodicama, u našoj Crkvi i među Crkvama, u svakoj građanskoj ili verskoj zajednici kojoj pripadamo.

Leticija Magri

[1] *Dela* 22, 4.

[2] *2 Kor* 5, 20.

[3] *Ef* 2, 13.

[4] *Mat* 5, 23–24.

[5] *Città Nuova*, 1996/24, str. 37.